

Det samme gælder Faareavlsforeningerne. Vi have ogsaa Kontrolforeninger, der have stor Betydning for Landbruget. Det har haft sin Betydning, at Staten medvirkede til at faa disse Foreninger stiftede, men nu er Forstaaelsen og Interessen for denne Sag bleven saa stor i Landbruget, saa at den kan bære sig selv uden Statens Støtte.

Jeg vil endnu nævne en Sag indenfor Landbruget, som ogsaa maa tages under Overvejelse her i Rigsdagen. Det er det Spørgsmaal, om man i det lange Løb skal blive ved med at bevare den Kontrakt, vi have med Det forenede Dampskibsselskab om Subvention for Routerne Esbjerg—Parkeston og Newcastle—Grimsby. Der betales fra Statens Side et ret stort Beløb til Støtte for disse Router, og det har haft sin Betydning for at fremme Landbrugsudførselen, at dette Tilskud er blevet ydet. Men nu for Tiden, hvor Landbruget har vokset sig stærkt med Hensyn til sin Udførsel, tror jeg, det snart vil kunne undvære dette Tilskud. Dertil vil Konkurrencen mellem de forskellige Dampskibsselskaber medvirke.

Jeg har gerne villet henstille dette til Overvejelse, thi Forholdet er jo det, at naar vi indenfor Landbruget vedblive at kræve, som vi hidtil have gjort paa saa mange Omraader, saa er der noget i den Betragtning, der er kommen frem ikke alene under Toldlovbehandlingen i dette Ting, men ogsaa i det andet Ting, at naar den Dag kommer, da Toldloven skal behandles paany, og saa den højtærede Finansminister og de, der staa ham nærmest, hævde det Standpunkt, som hidtil kun har været hævdet fra det yderste Højre, medens vi ønske at gaa Frihandelens Vej, saa staa Landbruget langt stærkere, jo mere det har frigjort sig fra disse Tilskud. Jeg vilde ønske, at Haandværk og Industri i nogen Grad kunde gaa den samme Vej som Landbruget, saa at disse Erhverv kunde være med i Udførselen og bringe Penge hjem til Landet. Det har jo været oplyst ikke saa faa Gange her i Tinget, at de 90 pCt. af de Penge, der føres hjem fra Udlandet til Danmark, er for Varer fra Landbruget og dermed beslægtede Erhverv. Kunde de øvrige Erhverv medvirke til i nogen Grad at bringe flere Penge hjem fra Udlandet, vilde det derved blive lettere at faa Balance i vor Status med Hensyn til Ind- og Udførsel.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) rettede en Bebrejdelse

mod det kongelige Landhusholdningsselskab. Jeg vil kun sige i Forbindelse med det, jeg her har nævnt, at for saa vidt som dette Selskab faar en aarlig Understøttelse og Huslejegodtgørelse paa Finansloven, kan det for saa vidt være rimeligt, at ogsaa dette Selskab ønsker Tilskud, naar alle andre faa det. Men jeg vil ønske, at det snart maatte komme dertil, at dette „fine“ Selskab — som det ærede Medlem kaldte det, og det kan jo være meget rigtigt — vilde finde det under sin Værdighed at have Tilskud fra Staten.

Saa vil jeg dernæst nævne den Konto paa Finansloven, hvorpaa der ydes 7,000 Kr. til Fremme af Malkearbejdet. Hvad der paa det Omraade er anvendt, har haft en stor Betydning. Dyrslæge Hege-lund, som ved sin Malkemetode har medvirket til at vække Interessen for rationel Malkning Landet over, har derved sat sig i Taknemmelighedsgæld til det danske Landbrug. Men ogsaa her mener jeg, at Interessen for Malkearbejdet i vort Land maa være bleven saa stærk, ikke alene paa Øerne, men ogsaa i Jylland gennem de samvirkende jyske Landboforeningers Virksomhed, at det bør tages under Overvejelse, om den Tid ikke snart er inde, da ogsaa denne Konto kunde stryges. Hvis vi ikke i de forskellige Erhverv kunne komme ind paa at give Afkald paa noget, er der ingen Mulighed for at spare. Da der i Fjor under Finanslovens Behandling var Spørgsmaal om Tilskud til Barberforeningen og Musikforeningen i Odense, blev der fra ærede Medlemmer stillet Forslag om, at Tilskuddet skulde stryges, og de, der stemte mod Bevillingen, blev kaldte Barberpartiet. Det var i og for sig ikke noget stort Beløb, og den daværende Indenrigsminister forsvarede det med, at naar Skrædere, Skomagere og andre fik Støtte til deres Fag, var det rimeligt, at ogsaa Barbererne fik. Jeg forstaaer nok, at Indenrigsministeren kunde indtage et saadant Standpunkt, og han fik da ogsaa sin 3-aarige Bevilling. Men det, vi navnlig i Fjor vilde hævde, var, at der skulde sættes et Punktum for dette, at alt og alle ville leve af Staten.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger overfor den højtærede Kultusminister. Det blev forrige Aar her i Rigsdagen vedtaget at forhøje Tilskuddet til de private Skoler paa Landet til 110,000 Kr., og det blev da sat i Forbindelse med, at disse Skoler skulde føre en Protokol over Skolens Virksomhed og Forsømmelserne. Dette Tillæg til Bevillingen blev